

ŠMIKLAVŽ

NEDELJA, 27.09. 26. ned. med letom - Slomškova Ob 10.30: za + Franca, Francija, Alojzijo ŽVEPLAN in sorodnike
PONEDELJEK, 28.09. sv. Venčeslav, mučenec
TOREK, 29.09. Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli
SREDA, 30.09. sv. Hieronim, duhovnik
ČETRTEK, 01.10. sv. Terezija Deteta Jezusa, devica
PETEK, 02.10. Angeli varuhi Ob 18.00: v čast Sv. Duhu za vero v družini
SOBOTA, 03.10. sv. Frančišek Borgia, redovnik Ob 09.00: za zdrave
NEDELJA, 04.10. 27. ned. med letom - rožnovenska Ob 10.30: za + Alojza KLEPEJA in sorodnike
PONEDELJEK, 05.10. sv. Marija Favstina Kowalska, red.
TOREK, 06.10. sv. Bruno, redovnik
SREDA, 07.10. Rožnovenska Mati Božja
ČETRTEK, 08.10. sv. Pelagija, devica
PETEK, 09.10. sv. Dionizij, škof Ob 18.00: za + Terezijo JELENC
SOBOTA, 10.10. sv. Danilo, mučenec Ob 09.00: za + Kristino ŽVEPLAN
NEDELJA, 11.10. 28. ned. med letom ŠMIKLAVŽ ob 8.30: ni namena KOLMAN ob 10.30: za + Stanislava ŠEŠKO (obl.) in stare starše MEDVED, strica Francija in Lojza

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmiklavž

03.10. - Škofce
10.10. - Brodnice

LATINSKI PREGOVOR

Amicus magis necessarius quam ignis et aqua. --
"Bolj potrebuješ prijatelja kot ogenj in vodo."

ŠMARJETA

NEDELJA, 27.09. 26. ned. med letom - Slomškova Ob 08.30: za + moža Mihaela VENGARJA in sina Janeza
PONEDELJEK, 28.09. sv. Venčeslav, mučenec
TOREK, 29.09. Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli Ob 08.00: za + starše GERČAR (Ogeče) za + Miha SREBOTA, Roziko, Pavlo, Cvetko PODBREZNIK in Srečka
SREDA, 30.09. sv. Hieronim, duhovnik
ČETRTEK, 01.10. sv. Terezija Deteta Jezusa, devica Ob 17.30: Molitev pred Najsvetejšim Ob 18.00: za + Mihaela in Apolonijo SENICA
PETEK, 02.10. Angeli varuhi
SOBOTA, 03.10. sv. Frančišek Borgia, redovnik Ob 08.00: za + Jožeta ŽELEZNIKA (30. dan)
NEDELJA, 04.10. 27. ned. med letom - rožnovenska LURD ob 10.30: v zahvalo vsem, ki radi pomagajo, darujejo za potrebe Lurške cerkve
PONEDELJEK, 05.10. sv. Marija Favstina Kowalska, red.
TOREK, 06.10. sv. Bruno, redovnik Ob 08.00: za + Alojzijo GARB - RUPNIK
SREDA, 07.10. Rožnovenska Mati Božja
ČETRTEK, 08.10. sv. Pelagija, devica Ob 18.00: za + Hermino (9. obl.) in Vinka POLJANCA (7. obl.)
PETEK, 09.10. sv. Dionizij, škof
SOBOTA, 10.10. sv. Danilo, mučenec Ob 08.00: za + Marijo SEME (obl.)
NEDELJA, 11.10. 28. ned. med letom Ob 08.30: za + Franca, Frančiško PINTER in sorodnike

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmarjeta

03.10. - Ogeče
10.10. - Toplice, Senožete, Veliko Širje

Za župnijski list odgovarjata:
kaplan Klemen Jager in nadžupnik Rok Metličar

MARJETIN & MIKLAVŽEV LIST

27. september 2015, leto 3, št.: 20

Sveta vera bodi vam luč! Nam je?

Zehanje in Najsvetejše

Celodnevno češčenje.. Zakaj sploh? Je še sploh aktualno? Kaj pa, če se mi zeha, je to primerno? Na dan celodnevnega češčenja sem bil pred Najsvetejšim in sem se trudil moliti z ostalimi. Prepustil sem se zborni molitvi rožnega venca in molil... Kar naenkrat zaslišim glasno zehanje, ki se je v dokaj rednih intervalih ponavljalo. Tudi sebe zalotim, da mi je šlo na zehanje in da sem se, sicer neslišno, pridružil ne samo molitvi, ampak tudi zehanju. Upiral sem pogled v Najsvetejše in se zavedel nas zehajočih vernikov... V ozadju mi je prihajala misel: "Kje je še kdo?" Prišla je ura za menjavo... .. nikogar ni bilo... .. ostali smo že obstoječi in molili. Verjetno smo bili podobni dremajočim učencem v Getsemaniju, ki niso samo zehali, ampak celo zaspali. S pogledom od zunaj na naše stanje, bi v prvem hipu dejal, da je slika nas molivcev res žalostna. Ko pa pomislim globlje in se zavem, da smo se zehajoč "borili" s spancem in molili, delali družbo Jezusu, pa čeprav na zunaj bolj klavrno, sem postal hvaležen tudi za to nepopolno zehajočo molitev. Vsaj nekaj ljudi pa še je, ki so pripravljeni biti pred Najsvetejšim in moliti tako kot zmorejo. Ne vem kaj se je dogajalo po njihovih glavah, sem pa prepričan, da Jezusa naše zehanje ni prav nič motilo, tudi, če bi zaspali pred Njim bi ne bilo nič hudega. V teh urah se je uresničevalo to, kar se kristjani trudimo: "... biti pristni pred Gospodom!" Ni bilo lepe fasade, ampak je bila realnost utrujenih, nenaspanih ljudi, ki pa želijo biti ob Jezusu, pa čeprav v dremajoči in nepopolni molitvi. Vesel bi bil, če bi se še kdo pridružil, pa četudi bi ne delal drugega kot to, da bi intervalno zehal pred Najsvetejšim. Biti nepopoln in takšen biti pred Gospodom... .. obstaja pomislek, da se to ne spodobi, a če bi čakali na to, da bomo takšni, ko pa se bo spodobilo, da smo pred Gospodom, potem bi verjetno sploh ne prišli pred Jezusa ali pa zelo, zelo redko. Dragi bratje in sestre vseh starosti. Molitev in vera

v Kristusovo navzočnost v Najsvetejše bo živela, če bomo molili in če bomo prihajali pred Gospoda, če bomo na to navajali tudi otroke, mlade. Če bomo mlademu rodu zmogli dati doto vere in zgleda življenja po veri, potem se ni bati, da bi molitev in zehanje pred Najsvetejšim zamrlo. V nasprotnem primeru pa še zehanja ne bo več!

kaplan Klemen

Kdo sta bila ta »vrla moža«?

To je bil naš blaženi škof Anton Martin Slomšek in njegov turinski sodobnik duhovnik Janez Bosko, katerega 200 - letnico rojstva letos obhajamo. Slomšek je bil 15 let starejši. Lahko rečemo, da sta si glede otroštva in življenjske poti dokaj podobna. Oba izhajata iz kmečkega okolja. Eden in drug sta bila v otroštvu pastirčka. Zgodaj se je v njiju porodilo veselje do duhovništva. Oba sta imela veliko ovir na tej poti. Janezu Bosku je že kot majhnemu otroku umrl oče, veliko je trpel zaradi nerazumevanja polbrata Antona, ki ni hotel slišati, da bi Janez šel v šolo. Slomšku pa je pri 16 letih umrla mama. Ko nimaš mame, pa tudi nimaš zavetja. Modrost pravi: Ovire so zato, da jih premagujemo. In onadva sta jih z Božjo pomočjo in Marijino priprošnjo odločno premagovala. Kdor zaupa v Gospoda in Marijo, bo našel rešitev. Obema je Bog poslal na življenjsko pot dobre ljudi. Slomšek je imel ob strani kaplana Prašnikarja, Janez Bosko pa čudovito in svetniško mamo Marjeto ter duhovnike, ki so ga spodbujali in mu stali ob strani. Oba sta dosegla cilj - postala sta duhovnika; A. M. Slomšek pozneje tudi škof. Z njima je imel Gospod velike načrte. Malemu Janezku jih je začrtal v sanjah pri devetih letih, da bo njegova naloga z Marijino pomočjo spreminjati volkove v krotka jagnjeta. A. M. Slomšku pa je dal širok pogled in uvid, kaj je poleg verske vzgoje potrebno še storiti za preprost slovenski narod. Devetnajsto stoletje je bil čas velikih sprememb. Industrializacija je bila na pohodu. Večja mesta, kot je bilo mesto Turin, so privabljala mlade ljudi s podeželja, kjer so iskali

delo. Niso pa slutili, v kaj se podajajo. Bili so žrtve izkoriščanja. Mnogi so pristali na cesti ali v zaporih. Duhovniku Janezu Bosku so se ti mladi fantje smilili. Bili so kakor ovce brez pastirja. Čutil je, da mora nekaj storiti zanje. In podal se je na pot reševanja teh mladih ljudi. Na drugi strani pa imamo Slomška, katerega zunanjo slovesnost danes obhajamo. Na župnijah, kjer je deloval, je spoznaval tudi vso bedo podeželskega življa. Ugotovil je veliko nepoučenost, slabo vzgojo, alkoholizem, neurejene družinske razmere. Še posebej je gorel za otroke in mladino, za družine in šolo. Govoril je: »Mladina je prihodnost. Nebeški Oče nam je zaupal najplemenitejše mladike vinske trte iz svojega vinograda.« Hkrati je ponavljal: »Dobra krščanska vzgoja mi največ na srcu leži. Po boljših ljudeh skrbimo za boljše čase. Svet se po samih šolah ne poboljša, ako starši pravega dna ne položijo.« Slomšek se je zavedal, kako velika nevarnost preti mladim ljudem, če se podajo v svet neuki. Zato je dejal: »Človeku, ki po svetu hoče, se doma vsega potrebnega naučiti ni mogoče; naši mladini je v sedanjih časih tudi šola potrebna!« Dodal pa je, da je premalo le učiti, ampak je treba tudi vzgajati. Tako sta se oba duhovnika, Slomšek in Janez Bosko, ujela v isti misli: Z dobro krščansko vzgojo pomagati mladim ljudem.

Don Boskovo vodilo je bilo: »Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!« In na drugem mestu priporoča vzgojiteljem: »Brez domačega, prisrčnega odnosa ne moremo dokazati ljubezni; brez tega dokaza pa ni zaupanja. Kdor hoče biti ljubljen, mora pokazati, da ljubi!« Kaj ni tudi A. M. Slomšek izrekel čudovitega vodila vsem učiteljem in vzgojiteljem, ko je dejal: »Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti!«

Naj bo Slomškova nedelja spodbuda za vse starše, učitelje in katehete, da bi se ne utrudili v vzgoji mladine, pa čeprav se mnogokrat zdi, da so v svojem prizadevanju neuspešni.

prirejeno po predlogi mag. Cirila Slapšaka